

har forhandlet med dem, og i øvrigt uden Varsel, blive stillet overfor den Eventualitet at blive takseret og blive slaet sammen med det store Selskab. Jeg kender i alt Fald et af disse Selskaber godt. Det ligger i min Opstillingskreds og er et Andelsselskab. Det er min Overbevisning, at saadanne Andelstelefon-selskaber kan have en ret gavnlig Virkning paa det store Selskab i Retning af at gøre Driften baade økonomisk og maaske ogsaa imødekommende overfor Abonnenterne. Derfor vil jeg gerne henstille, at det Udvalg, som faar med Sagen at gøre, nøje overvejer, om det nu ogsaa er afgjort nødvendigt for at faa Telefonforholdene i Jylland ordnet godt, at man ofrer disse mindre Selskaber. Hvis det ikke er afgjort nødvendigt, vil jeg henstille, at man lader dem beholde deres Koncessioner, og at de faar Lov til at virke paa de Omraader, hvor de nu virker; thi der er ingen Tvivl om, at Befolkningen, som har dem, meget nødig vil af med dem. Jeg ser ikke, at det er absolut nødvendigt, at det hele slaas sammen til et eneste stort Selskab. Vi har for Jernbanedriftens Vedkommende adskillige Privatselskaber, man er vel tilfreds med, og det kunde ske, at man ogsaa paa Telefonvæsenets Omraade kunde have Gavn af, at der fandtes saadanne mindre Selskaber.

Det Selskab, jeg kender, Aal-Billum-Jandrup Telefonselskab, regner med, at alle dets Udgifter til Bestyrelse og Repræsentantskab, til Centralernes Betjening o. s. v. ikke en Gang vil løbe op til, hvad det store Selskab vil være nødt til at ofre paa Centralernes Betjening. Det Selskab, som jeg her taler om, har det saaledes, at Andelsperioden løber til 1937; til den Tid vilde den Anlægs kapital, det har brugt, være udbetalt, og derfor vil det sikkert for denne Egn betyde en økonomisk uheldig Ordning, om Selskabet nu pludselig blev slaet sammen med det store jydsk Selskab.

Dernæst er der et andet Forhold, som jeg ogsaa synes maa tages i Betragtning, og det er dette, at de Statstelefoner, som ligger langs den jydsk Vestkyst, og som oprindeligt er anlagt af Hensyn til Fiskeriet, nu efter dette Forslag skal overdrages eller bortforpagtes til det store private Selskab. Vi, der bliver betjent gennem Statstelefonen, som ligger nedad den jydsk Vestkyst, ser ikke dette med Glæde; thi vi er blevet godt betjent gennem Staten og ogsaa, saa vidt jeg kan skønne, billigere, end vi kan blive det gennem det store Selskab. Nu forstaar jeg meget godt, at

man fra Statens Side ønsker at komme bort fra disse Telefoner, man har derude, thi de er maaske nok noget dyre; men netop derfor vil jeg gerne bringe i Erindring, at de oprindeligt er lagt derovre, ikke fordi de skulde betale sig, ikke heller, fordi man ventede, at de skulde betale sig, men fordi man vilde yde den Befolkning, der boede derude, en Støtte i Retning af at kunne komme i hurtig Forbindelse med Omverdenen, ikke mindst for Fiskeriets Skyld.

Det er disse Bemærkninger, jeg gerne vilde gøre her ved Sagens første Behandling. Jeg vilde henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa, om det er strengt nødvendigt, at disse mindre Selskaber bliver ophævet, uagtet Befolkningen ønsker at beholde dem, og, hvis det er uomgængeligt nødvendigt, at man da i hvert Tilfælde giver dem rimelige og gode Vilkaar for Afviklingen. Endelig at man overvejer, om det er af en saadan økonomisk Betydning for Staten at komme af med de Ledninger, der ligger langs Vestkysten, at man bør fratage Befolkningen den lille Fordel, de har for Tiden. Hvis det ikke er af nogen stor økonomisk Betydning, vil jeg meget henstille, at man bibeholder dette Telefonnet som Statstelefonnet.

Lundberg: Det er ogsaa kun nogle faa Bemærkninger, jeg ønsker at gøre angaaende dette Lovforslag. For det første kan jeg naturligvis slutte mig til mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, for det andet kan det jo betragtes som givet, at Lovforslaget i et Udvalg vil blive underkastet en grundig Behandling i alle Detailler. Der er en Ting, som jeg synes fremgaar af det, de ærede Medlemmer, der allerede har haft Ordet, har sagt, nemlig at man er enig om, at saaledes som Telefonvæsenet er ordnet i Øjeblikket i Jylland, saaledes som Abonnenterne der bliver betjent, er der al Grund til alvorlig Kritik. Man er altsaa enig om, at man i Øjeblikket har den sletteste Ordning, man kan faa. Jeg havde derfor ogsaa tænkt mig, at man, naar man nu skulde have en ny Ordning, vilde være gaet til Statsdrift. Det er jo saaledes, at det er man ogsaa i Realiteten enig om at foretrække. Endogsaa det konservative Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Abrahamsen — der for øvrigt bemærkede, at han var klar over, at Utilfredsheden i Jylland var berettiget —, udtalte, at det med Hensyn til Statsdriften nærmest kun var økonomiske Betænkneligheder, han havde; hvis det økonomiske